

□ **Годину дана после доласка на власт, немачки канцелар Фридрих Мерц је слабији него икада и није у стању да влада ни својом земљом, а камоли да утиче на иностранство, пише "Политико ЕУ".**

Спутан на домаћем терену изнуђеном коалицијом са пораженом СПД, Мерц се у протеклих 12 месеци првенствено бавио спољном политиком, где је звучао јаче од својих претходника Олафа Шолца или Ангеле Меркел. Водио се идејом да ће Немачка да остане стуб НАТО док се Европа не осамостали од Америке.

Све је то протраћено несмотреном опаском да је Иран "понизио" Сједињене Америчке Државе која је Мерца довела у отворени сукоб са америчким председником Доналдом Трампом, наводи бриселски лист.

Мерцове речи "нису биле искреност у служби националног интереса, нити неизбежна принципијелност, већ сувишан напад на председника за којег се зна да је сујетан и осветољубив", пише "Политико".

Трамп је одговорио да Мерц "нема појма о чему говори" и да "није чудо да Немачкој иде тако лоше, економски и на сваки други начин". САД су потом најавиле повлачење неколико хиљада војника из Немачке а сада је у питању и најављено размештање крстарећих ракета "томахавк".

На основу разговора са више немачких званичника, који су углавном хтели да остану анонимни, "Политико" скицира портрет Фридриха Мерца као усамљеног политичара подложног утицају са стране и спутаног сопственом одлуком да одбије сваку сарадњу са "десничарима" Алтернативе за Немачку (АфД).

Мерц је до 2002. био шеф посланичког клуба ЦДУ у Бундестагу, да би га Ангела Меркел сменила и протерала у политичко предграђе.

У "дугом маршу" до власти имао је бројне сараднике и помоћнике, који су га у међувремену напустили. По речима једног бившег сарадника, он сад има државни апарат "пун саветника али без иједног савезника", без лојалиста који би се борили за његову политику, наводи "Политико".

Лист наводи пример Андреаса Редера, једног од најутицајнијих немачких конзервативних интелектуалаца, којег је Мерц пустио низ воду чим су га неки чланови ЦДУ напали јер се усудио да критикује одбијање сарадње са АфД.

"Моја коначна одлука је да подршку за своју политику тражимо искључиво у центру. То нас тренутно ограничава на коалицију са СПД", рекао је Мерц на страначком конгресу у фебруару. У пракси то значи да је најмоћнији политичар у Немачкој у ствари Ларс Клингбајл, заменик канцелара, министар финансија и лидер Социјалдемократа.

Мерцове обећане реформе су изостале, док су наслеђени проблеми само расли, од пореза и цена енергије до "одметнуте бирократије" и деиндустријализације.

Мерцове обећане реформе су изостале, док су наслеђени проблеми само расли, од

пореза и цена енергије до "одметнуте бирократије" и деиндустријализације. Ипак, каже један бивши министар из редова ЦДУ, није поштено поређење Мерца са Меркеловом, јер она никада не би дозволила да је коалициони партнери овако контролишу.

Анкете са краја априла показују да је само 15 одсто Немаца задовољно Мерцовом владавином, а чак 83 одсто није, што је најгори резултат свих времена. Чак је Шолц котирао боље на крају свог мандата, подсећа "Политико".

Мерцов највећи проблем је што нема више чиме да камуфлира слабост у домаћој политици, наводи бриселски лист и закључује да му је једини пут опстанка да промени приоритете и буде јачи код куће, а скромнији у иностранству.

У супротном је само питање времена када ће се у ЦДУ појавити неки нови лидер којем неће бити мрско да сарађује са АфД-ом.

"Чак ни ја не бих звао Мерца све мањим немачким канцеларом, али ево Политико хоће", прокоментарисао је текст Кирил Дмитријев, специјални изасланик руског председника за инвестиције и економску сарадњу са иностранством.

(Политика)